

bydelse i Tyskland for at konferere med de paagældende og besigtige Lokaliteterne, og det er med blandede Følelser, at vi begynde at ruste os til „det værste“, thi vi ere dog Danske og vilde helst vedblive at være det.

Det er gjort gældende fra anden Side, at de blandede Fedtstoffer („Compound“ osv., altsaa Dæksnavnet for toldfri Indførsel af toldpligtige Olier) bruges i Husholdningen og ere en anvendt Forbrugs- og Næringsartikel i denne eller i det hele i Befolkningen.

Dette er ikke sandt.

Ingen Husholdning i Danmark bruger slig ufærdig Blanding og kan ikke bruge disse Varer, der udelukkende tjene som Raastof til Margarinefabrikationerne.

Hvis det var sandt, vilde saadanne „Compound“-Varer være Konkurrent til dansk Smør, Margarine og Svinefedt, og at det bruges som Raastof er det bedste Bevis for, at det ikke er en til Konsum færdig og brugelig Vare. Angaaende Kokosfedt (det samme som Kokosolie) hævder Margarinefabrikationen, at det hidtil er gaaet toldfrit ind som „Spisevare“, og fremstiller Sagen, som om det var en ny Told, der igennem Toldforslaget paalagdes denne Vare. Det er ikke Tilfældet, thi Kokosfedt alias Kokosolie, der ogsaa tjener Margarinefabrikationen som Raastof, har alle Tider været toldpligtig som alle Olier indtil for nogle Aar siden, da den skæbnesvangre Fortolkning af „Spisevarer“ fandt Sted.

I Forbindelsen nedsat Olietold med Tilbagegivelse af den lovlige Toldbeskyttelse paa Kokosolie udregner Margarinefabrikationen, at dette vilde betyde en Forøgelse i Told for den af ca. 18,000 Kr. Denne Forøgelse kan ikke genere Margarinefabrikationen, thi der fabrikeres her i Landet ca. 48 Mill. Pd. Margarine, og de 18,000 Kr. vilde betyde paa dette Kvantum 0,04 Øre pr. Pund Margarine.

Endelig opstiller Margarinefabrikationen en Beregning, der gaar ud paa at skulle vise, at ved en Told af 3 Øre pr. Pund af alle Olier, som denne Fabrikation bruger, og som opgives at udgøre et Kvantum af tilsammen ca. 16 Mill. Pd., ville de danske Margarinefabrikker aarlig komme til at betale et Toldbeløb af i alt ca. 480,000 Kr. eller over 1 Øre pr. Pund produceret Margarine.

Dette passer ikke, thi

- 1) behøver den danske Margarinefabrikation ikke at hente de ca. 9 Mill. Pd. Kokos- og Sesamolie, som den opgiver at bruge, fra Udlandet, idet de indenlandske Fabrikker fuldt ud ere i Stand til at levere dette Forbrug;
- 2) tjene de indenlandske Fabrikker ved nuværende Toldbeskyttelse ikke mere af denne end ca. 0,78 Øre pr. Pund (som foran opgivet ca. 1,56 Øre pr. Kilo), og det Beløb af 480,000 Kr., som Margarinefabrikationen opfører at ville komme til at betale i Told, idet den fuldstændig lader, som om der ikke eksisterede danske Fabrikker, reduceres i Virkeligheden til ca. 153,000 Kr., nemlig:

ca. 4 Mill. Pd. Sesamolie à 0,78 Øre.....	ca. 31,000 Kr
ca. 5 Mill. Pd. Kokosolie (ogsaa af Toldhensyn figurerende under Navnet „Vegetaline“, der er en fransk Fabrikants Varemærke paa Kokosolie) à 0,78 Øre	— 39,000 —
ca. 2 Mill. Pd. Bomuldsfrøolie (der ikke fabrikeres regelmæssigt her i Landet) à 4,16 Øre	— 83,000 —
11 Mill. Pd....	ca. 153,000 Kr.

hvilket betyder 0,32 Øre pr. Pund Margarine i Stedet for over 1 Øre.

At den danske Margarinefabrikant trænger til et Værn imod den udenlandske Margarine, er ingen villigere end vi til at indrømme, men at saadant Værn kun og bedst skulde kunne opsættes paa Ruinerne af den her i Landet snart et helt Aarhundrede gamle Oliemølle-Industri turde vel hero paa et Fejlsyn. Olieforbrugerne leve, muligvis som saa mange andre, i den falske Tro, at vi Oliefabrikker kun ere til for at trække 4,16 Øre pr. Pund Olie ud af Lommen paa dem, men ere vi Oliefabrikker der først ikke mere, vil man nok faa Øjnene op for det forkerte i denne Opfattelse og i Virkeligheden komme til at savne os.

Det kan vist ikke være ubeskedent af os at tænke, at ogsaa for det danske Landbrug vilde det blive et Savn og Tab, om ca. 50 Mill. Pd. Foderkager af saa anerkendt god og paalidelig Beskaffenhed som de danske Oliekager fremtidig skulde bortfalde og erstattes af indførte udenlandske Kager.